Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 25 lutego 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja towarów — Pozycje 8517, 8521, 8531 i 8543 — Towar pod nazwą „videomultiplexer”

W sprawie C-143/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowieniem z dnia 13 marca 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 marca 2015 r., w postępowaniu:

G. E. Security BV

przeciwko

Staatssecretaris van Financiën,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: F. Biltgen (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet i E. Levits, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu G. E. Security BV przez C. Bouwmeestera oraz M. van de Leur, belastingadviseurs,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez M. Bulterman oraz M. Gijzen, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Caeirosa oraz R. Troostersa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niderlandzki.

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni pozycji taryfowych 8517, 8521, 8531 i 8543 Nomenklatury scalonej (zwanej dalej „CN"), zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie Nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. (Dz.U. L 286, s. 1) (zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2658/87").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy G. E. Security BV (zwaną dalej „G. E. Security") a Staatssecretaris van Financiën (sekretarzem stanu ds. finansów) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej według CN towaru pod nazwą „videomultiplexer".

Ramy prawne

Prawo międzynarodowe

3 Przekształcona w Światową Organizację Celną Rada Współpracy Celnej (WCO) została powołana na podstawie międzynarodowej konwencji w sprawie jej ustanowienia, sporządzonej w Brukseli w dniu 15 grudnia 1950 r. Zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów (zwany dalej „HS") został opracowany przez WCO i wprowadzony w życie na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, sporządzonej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zatwierdzonej, wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r., w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1). Zgodnie ze wzmianką końcową konwencja ta została sporządzona w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

4 Zgodnie z art. 3 ust. 1 tej konwencji każda z umawiających się stron, w tym Unia Europejska, zobowiązuje się do tego, że jej taryfa celna i nomenklatury statystyczne będą zgodne z HS, że będzie stosowała wszystkie pozycje i podpozycje HS bez dodatków lub modyfikacji wraz z ich odpowiednimi kodami cyfrowymi oraz że będzie przestrzegała kolejności cyfrowych tego systemu. Każda z umawiających się stron zobowiązuje się również do stosowania ogólnych reguł interpretacji HS, a także wszystkich uwag dotyczących sekcji, działów i podpozycji HS, oraz do tego, że nie będzie modyfikowała ich zakresu.

5 Nota wyjaśniająca do HS dotycząca uwagi 4 do sekcji XVI HS, która ma brzmienie identyczne jak uwaga 4 do sekcji XVI CN, wskazuje, że wyrażenie „przeznaczone do wspólnego pełnienia ściśle określonej funkcji" obejmuje wyłącznie maszyny i połączenia maszyn zasadniczo do wykonania funkcji ściśle określonej dla jednostki funkcjonalnej jako całości, a więc wyklucza maszyny lub urządzenia spełniające funkcje pomocnicze, które nie biorą udziału w funkcji tej całości.

6 Nota wyjaśniająca do HS dotycząca uwagi 4 do sekcji XVI, zatytułowana „Jednostki funkcjonalne", jest skonstruowana następująco:

„Uwaga ta ma zastosowanie wówczas, gdy maszyna (włączając [w tym] połączenie maszyn) składa się z oddzielnych elementów składowych, które są przeznaczone do wspólnego pełnienia ściśle określonej funkcji objętej jedną z pozycji działu 84. lub, częściej, działu 85. Całość w takim razie należy klasyfikować do pozycji odpowiedniej dla tej funkcji, bez względu na to, czy poszczególne elementy składowe (dla wygody lub z innych powodów) pozostają oddzielne, czy połączone są ze sobą przewodami rurowymi (doprowadzającymi powietrze, sprężony gaz, olej itp.) poprzez urządzenia stosowane do przenoszenia napędu, przewodami elektrycznymi lub innymi urządzeniami.

Do celów tej uwagi wyrażenie *przeznaczone do wspólnego pełnienia ściśle określonej funkcji* obejmuje wyłącznie maszyny i połączenia maszyn zasadniczo do wykonania funkcji ściśle określonej dla jednostki funkcjonalnej jako całości, a więc wyklucza maszyny lub urządzenia spełniające funkcje pomocnicze, które nie biorą udziału w funkcji tej całości.

Przykładami jednostek funkcjonalnych tego typu w rozumieniu uwagi 4. do niniejszej sekcji są:

[…]

(13) Alarmy przeciwkradzieżowe zawierające np. lampowy promiennik podczerwieni, fotokomórkę i dzwonek (pozycja 8531).

Należy zauważyć, że części składowe niespełniające warunków uwagi 4. do sekcji XVI objęte są swoimi własnymi, odpowiednimi pozycjami. Stosuje się to na przykład do zamkniętych systemów nadzoru wideo, składających się z kombinacji różnej ilości kamer telewizyjnych i monitorów wideo połączonych kablami koncentrycznymi ze sterownikiem, przełącznikami, łącznicami akustycznymi lub odbiornikami akustycznymi i ewentualnie maszynami do automatycznego przetwarzania danych (do zapamiętywania danych) i/lub rejestratorami wideo (do nagrywania obrazów)”.

7 Nota wyjaśniająca HS dotycząca pozycji 8521 przewiduje:

„A. – Aparaty rejestrujące oraz połączone aparaty rejestrujące i odtwarzające Są to takie aparaty, które po podłączeniu do kamery telewizyjnej lub odbiornika telewizyjnego nagrywają na nośniku impulsy elektryczne (sygnały analogowe) lub sygnały analogowe przekształcone w cyfrowy kod (lub ich kombinację), które odpowiadają obrazom i dźwiękom rejestrowanym przez kamerę telewizyjną lub odbieranym przez odbiornik telewizyjny. Zazwyczaj obrazy i dźwięki rejestrowane są na tym samym nośniku. Metoda zapisu może być za pomocą środków magnetycznych lub optycznych, a zapisywanym nośnikiem są zwykle taśmy lub dyski. Pozycja ta obejmuje również aparaty, które zapisują, zazwyczaj na dysku magnetycznym, cyfrowy kod reprezentujący obrazy wideo i dźwięk poprzez przekazanie cyfrowego kodu z maszyny do automatycznego przetwarzania danych (np. cyfrowe rejestratory wideo). Podczas zapisu magnetycznego na taśmie obrazy i dźwięk zapisywane są na różnych ścieżkach taśmy, podczas gdy w zapisie magnetycznym na dysku obrazy i dźwięk zapisywane są jako wzory lub punkty magnetyczne na spiralnych ścieżkach na powierzchni dysku. Podczas zapisu optycznego dane cyfrowe przedstawiające obrazy i dźwięk są kodowane przez laser na dysku. Aparaty do nagrywania wideo, które otrzymują sygnały z odbiornika telewizyjnego, zawierają także tuner, który umożliwia selekcję pożądanego sygnału (lub kanału) z pasma częstotliwości sygnałów wysyłanych przez telewizyjną stację nadawczą. Jeżeli [jest] stosowany do odtwarzania, aparat przekształca nagranie w sygnały wideo. Sygnały te przekazywane są albo do stacji nadawczej, albo do odbiornika telewizyjnego. […]”.

8 Nota wyjaśniająca HS dotycząca pozycji 8531 przewiduje:

„Z wyłączeniem pozycji 85.12 lub 85.30 niniejsza pozycja obejmuje wszystkie urządzenia elektryczne używane do celów sygnalizacyjnych, bez względu na to, czy są to urządzenia akustyczne (dzwonki, brzęczyki, buczki itp.), czy też wskaźniki wizualne (lampki, klapki, oświetlone cyfry itp.) oraz niezależnie od tego, czy są uruchamiane ręcznie (np. dzwonki przy drzwiach), czy też automatycznie (np. alarmy przeciwwłamaniowe).

[…]

Niniejsza pozycja obejmuje między innymi:

[…]

E) Alarmy przeciwwłamaniowe. Urządzenia te składają się z dwóch podzespołów: wykrywającego i sygnalizującego (dzwonek, brzęczyk, wskaźnik wizualny itp.), wyzwalającego się automatycznie podczas działania zespołu wykrywającego. Alarmy przeciwwłamaniowe są uruchamiane różnymi sposobami, np.:

1) Za pomocą styków elektrycznych zwieranych po stąpnięciu na pewną część podłogi, otwarciu drzwi, zerwaniu lub dotknięciu cienkich drutów itp.

2) Na zasadzie zmiany pojemności. Stosuje się je często w sejfach, które pełnią rolę jednej płyty kondensatora; każdy zbliżający się obiekt zmienia jego pojemność, co zakłóca stan obwodu elektrycznego i włącza sygnał alarmowy.

3) Urządzenia fotoelektryczne. Na ogniwie fotoelektrycznym ogniskuje się promieniowanie (często promieniowanie podczerwone); przerwanie strumienia zmienia prąd w ogniwie fotoelektrycznym, włączając alarm.

[…]”.

9 Nota wyjaśniająca HS do pozycji 8543 ma następujące brzmienie:

„Niniejsza pozycja obejmuje wszystkie urządzenia i aparaty elektryczne nie uwzględnione w żadnej innej pozycji niniejszego działu ani nie objęte dokładniej pozycją w żadnym innym dziale nomenklatury, ani nie wyłączone uwagą do sekcji XVI lub do niniejszego działu. Głównymi towarami elektrycznymi objętymi bardziej szczegółowo innymi działami są maszyny elektryczne objęte działem 84. oraz pewne przyrządy i aparaty objęte działem 90.

Elektryczne urządzenia i aparaty objęte niniejszą pozycją muszą spełniać indywidualne funkcje. Zastrzeżenia wstępne w notach wyjaśniających do pozycji 84.79 dotyczące maszyn i aparatów wykonujących indywidualną funkcję stosuje się również, z uwzględnieniem odpowiednich różnic, do urządzeń i maszyn objętych niniejszą pozycją.

Większość urządzeń objętych niniejszą pozycją stanowią zespoły wyrobów elektrycznych lub części (lamp elektronicznych, transformatorów, kondensatorów, cewek indukcyjnych, rezystorów itp.) działające wyłącznie elektrycznie. Jednakże niniejsza pozycja obejmuje również wyroby elektryczne z urządzeniami mechanicznymi, pod warunkiem że urządzenia te spełniają wyłącznie funkcje pomocnicze względem elektrycznych funkcji maszyny lub urządzenia.

[…]”.

Prawo Unii

Rozporządzenie nr 2658/87

10 Klasyfikacja celna towarów przywożonych do Unii jest uregulowana w CN, której tytuły i podtytuły opierają się na HS.

11 Artykuł 2 rozporządzenia nr 2658/87 ma następujące brzmienie:

„Komisja ustanawia zintegrowaną taryfę Wspólnot Europejskich, zwaną dalej »Taric«, która spełnia wymogi Wspólnej taryfy celnej, statystyk w dziedzinie handlu zewnętrznego, polityki handlowej, rolnej i innych polityk wspólnotowych dotyczących przywozu lub wywozu towarów.

Taryfa ta opiera się na Nomenklaturze scalonej i obejmuje:

[…]

d) stawki celne i inne opłaty przywozowe i wywozowe, włączając [w tym] zwolnienia celne i preferencyjne stawki celne dla konkretnych towarów w przywozie lub wywozie;

[…]”.

12 Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 2658/87 Komisja Europejska przyjmuje każdego roku rozporządzenie przedstawiające pełną wersję CN, wraz ze stawkami celnymi, jako wynik środków przyjętych przez Radę Unii Europejskiej lub przez Komisję. Rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

13 W części pierwszej tytuł I sekcja A CN zawiera ogólne reguły interpretacji tej nomenklatury, które mają takie samo brzmienie jak ogólne reguły interpretacji HS. Sekcja ta stanowi:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów […].

[…]”.

14 Część druga CN, zatytułowana „Tabela stawek celnych”, obejmuje sekcję XVI, zatytułowaną „Maszyny i urządzenia mechaniczne; sprzęt elektryczny; ich części; urządzenia do rejestracji i odtwarzania dźwięku, urządzenia telewizyjne do rejestracji i odtwarzania obrazu i dźwięku oraz części i wyposażenie dodatkowe do tych artykułów”.

15 Uwaga 2 do sekcji XVI CN brzmi następująco:

„Z uwzględnieniem treści uwagi 1 do niniejszej sekcji, uwagi 1 do działu 84 i uwagi 1 do działu 85 części maszyn (niebędące częściami artykułów objętych pozycją 8484, 8544, 8545, 8546 lub 8547) należy klasyfikować zgodnie z następującymi zasadami:

a) części będące towarami objętymi dowolną pozycją w dziale 84 lub 85 (z wyłączeniem pozycji 8409, 8431, 8448, 8466, 8473, 8487, 8503, 8522, 8529, 8538 i 8548) należy we wszystkich przypadkach klasyfikować do tych pozycji;

b) pozostałe części, jeśli nadają się do stosowania wyłącznie lub głównie do określonego rodzaju maszyny lub do pewnej liczby maszyn objętych tą samą pozycją (włączając [w tym] maszyny objęte pozycją 8479 lub 8543), należy klasyfikować wraz z tymi maszynami lub odpowiednio do pozycji 8409, 8431, 8448, 8466, 8473, 8503, 8522, 8529 lub 8538. Jednakże części, które w jednakowym stopniu nadają się do wykorzystania zarówno z towarami objętymi pozycją 8517, [jak] i od 8525 do 8528, należy klasyfikować do pozycji 8517;

c) wszystkie pozostałe części należy klasyfikować odpowiednio do pozycji 8409, 8431, 8448, 8466, 8473, 8503, 8522, 8529 lub 8538, lub, w przypadku braku takiej możliwości, do pozycji 8487 lub 8548”.

16 Uwaga 3 do sekcji XVI CN stanowi:

„Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, zespoły maszyn, które składają się z dwóch lub więcej maszyn połączonych w jedną całość, oraz inne maszyny zaprojektowane do wykonywania dwóch lub więcej funkcji wzajemnie się uzupełniających lub funkcji alternatywnych należy klasyfikować tak, jakby składały tylko z tej części składowej lub jako będące wyłącznie tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową”.

17 Uwaga 4 do owej sekcji stanowi:

„Jeżeli maszyna (włączając kombinację [również kombinacja] maszyn) składa się z poszczególnych elementów (oddzielnych lub połączonych ze sobą orurowaniem, układami przeniesienia napędu, przewodami elektrycznymi lub innymi urządzeniami) przeznaczonych do wspólnego pełnienia ściśle określonej funkcji objętej jedną z pozycji działu 84 lub 85, to całość należy klasyfikować do pozycji właściwej dla tej funkcji”.

18 Sekcja XVI CN zawiera dział 85, zatytułowany „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”.

19 Pozycja 8517, która jest objęta tym działem, ma następujące brzmienie:

„Aparaty telefoniczne, włączając [w tym] telefony dla sieci komórkowych lub dla innych sieci bezprzewodowych; pozostała aparatura do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych, włączając aparaturę [w tym aparatura] do komunikacji w sieci bezprzewodowej (takiej jak lokalna lub rozległa sieć komputerowa), inna niż aparatura nadawcza i odbiorcza objęta pozycją 8443, 8525, 8527 lub 8528”.

20 Pozycja 8521 ma następujące brzmienie:

„8521 Aparatura do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku, nawet [również] z wbudowanym urządzeniem do odbioru sygnałów wizyjnych i dźwiękowych (tunerem wideo):

8521 10 – Stosująca taśmy magnetyczne:

8521 10 20 – – O szerokości taśmy nieprzekraczającej 1,3 cm i pozwalające na odtwarzanie lub zapis przy prędkości taśmy nieprzekraczającej 50 mm/s

8521 10 95 – – Pozostałe

8521 90 00 – Pozostałe”.

21 Pozycja 8531 ma następujące brzmienie:

„8531 Aparatura do sygnalizacji dźwiękowej lub wzrokowej (na przykład dzwonki, syreny, tablice sygnalizacyjne, urządzenia alarmowe przeciwwłamaniowe lub przeciwpożarowe), elektryczna, inna niż ta objęta pozycją 8512 lub 8530:

8531 10 – Aparatura przeciwwłamaniowa, przeciwpożarowa oraz inna temu podobna:

8531 10 30 – – W rodzaju stosowanej w obiektach budowlanych

8531 10 95 – – Pozostałe

[…]

8531 90 – Części:

8531 90 20 – – Aparatury objętej podpozycjami 8531 20 i 8531 80 20

8531 90 85 – – Pozostałe”.

22 Co się tyczy pozycji CN 8543, obejmuje ona elektryczne maszyny i aparaturę posiadające indywidualne funkcje nie wymienione ani nie włączone gdzie indziej w dziale 85.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

23 G. E. Security, spółka specjalizująca się w sprzedaży systemów ochrony zaawansowanej technologii, opracowała system ochrony pod nazwą „videomultiplexer”.

24 Na swojej stronie internetowej G. E. Security prezentuje „videomultiplexer” jako cyfrowy rejestrator transmisji wideo.

25 „Videomultiplexer” jest sprzedawany wyłącznie przedsiębiorstwom wyspecjalizowanym w sprzedaży instalacji zabezpieczających i systemów nadzoru, które świadczą konsumentom usługi pełnego montażu tych instalacji i systemów.

26 „Videomultiplexer” jest wykorzystywany w ramach systemu lub instalacji do zabezpieczania lub nadzoru nad budynkami. Konkretniej, stanowi on element zamkniętego systemu nadzoru wideo, do którego podłączone są kamery lub czujniki zewnętrzne, takie jak czujniki ruchu lub przeciwpożarowe.

27 „Videomultiplexer” pełni trzy różne funkcje.

28 W pierwszej kolejności „videomultiplexer” zapewnia zapis i odtwarzanie obrazu i dźwięku, przy czym może on, z jednej strony, odbierać sygnały z czujników oraz obrazy i dźwięki z kamer, przywracać te dźwięki i odtwarzać te obrazy na monitorach.

29 Do tego celu „videomultiplexer” posiada kanały wejścia wideo i audio, do których można podłączyć jednocześnie maksymalnie 16 kamer. Za pomocą „videomultiplexera” podłączone kamery mogą być zdalnie włączane, wyłączane i sterowane. Można także powiększyć i zmniejszyć określone elementy obrazów zarejestrowanych przez te kamery lub zablokować je, tak że rejestracja może zostać ograniczona do określonych dni lub godzin w tygodniu lub do określonych części budynku lub terenu. Można też pominąć ruchy zwierząt domowych znajdujących się w budynku.

30 „Videomultiplexer” posiada też wyjścia wideo, do których można podłączyć jeden lub więcej monitorów, na których mogą być odtwarzane obrazy z wielu kamer jednocześnie, oraz wyjście audio do podłączenia do zewnętrznego wzmacniacza lub głośnika. „Videomultiplexer” nie może natomiast odbierać sygnału telewizyjnego.

31 Z drugiej strony „videomultiplexer” może przechowywać na twardym dysku rejestrowane obrazy i dźwięki analogowe i cyfrowe z kamer lub sygnały z czujników. Nagrania te są zabezpieczone, aby uniknąć przypadkowego skasowania lub manipulacji. Są one zapisywane w specjalnym formacie i mogą być odtwarzane tylko za pomocą „videomultiplexera” lub specjalnego oprogramowania.

32 W drugiej kolejności „videomultiplexer” pełni funkcję alarmu. W tym celu posiada on wbudowany sygnał alarmowy, który można tak ustawić, że gdy wykryte ruchy, dźwięki lub sygnały to uzasadniają, „videomultiplexer” aktywuje urządzenia wysyłające sygnał dźwiękowy lub świetlny bądź wysyła sygnał ostrzegawczy w postaci e-maila do jednego lub kilku podłączonych do systemu użytkowników (jak policja, straż pożarna, właściciel budynku lub firma ochroniarska).

33 W trzeciej kolejności „videomultiplexer” zapewnia przekaz i odbiór danych w sieci. W tym celu jest on zaopatrzony w urządzenia pozwalające wysyłać e-maile do użytkowników systemu i łączyć się z Internetem, z sieciami cyfrowymi lub urządzeniem do automatycznego przetwarzania danych.

34 W dniu 14 października 2008 r. G. E. Security skierowała do właściwego inspektora celnego (zwanego dalej „inspektorem”) wniosek o wydanie wiążącej informacji taryfowej dla trzech „videomultiplexerów”. Wniosła ona o ich zaklasyfikowanie do podpozycji CN 8543 70 90 lub podpozycji CN 8531 10 30, dla których obowiązywały stawki celne wynoszące odpowiednio 3,7% i 2,2%.

35 Pismem z dnia 27 listopada 2008 r. inspektor zakwalifikował trzy „videomultiplexery” jako „aparaty do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku” należące do podpozycji CN 8521 90 00, objęte taryfą celną wynoszącą 13,9%.

36 G. E. Security wniosła odwołanie od tej decyzji klasyfikującej, które zostało oddalone przez inspektora. Wniosła ona następnie skargę w przedmiocie tego oddalenia do Rechtbank te Haarlem (sądu w Haarlem), który uznał skargę za zasadną i zaklasyfikował trzy „videomultiplexery” jako alarmy w rodzaju stosowanych w obiektach budowlanych, należące do podpozycji CN 8531 10 30 .

37 Inspektor złożył apelację od tego wyroku do Gerechtshof te Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie).

38 Sąd ten orzekł, że wprawdzie „videomultiplexer” w kontekście jego właściwości i cech obiektywnych można uznać za stanowiący część systemu alarmowego w rozumieniu pozycji CN 8531, jednak na podstawie uwagi 2 lit. a) do sekcji XVI CN należy go zaklasyfikować do podpozycji CN 8521 90 00 .

39 Od tego wyroku Gerechtshof Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie) G. E. Security wniosła skargę kasacyjną do sądu odsyłającego.

40 W tych okolicznościach Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„Czy pozycje CN 8517, 8521, 8531 i 8543 należy interpretować w ten sposób, że do jednej z nich klasyfikuje się towar taki jak »videomultiplexer«, który został opracowany, aby stanowił część systemu, który pozwala analizować obrazy i dźwięki z podłączonych do niego kamer i czujników alarmowych oraz w razie potrzeby rejestruje obrazy i dźwięki, przechowuje je, przetwarza i odtwarza na podłączonym monitorze, lub – jeżeli obrazy lub dźwięki to uzasadniają – nadaje sygnał ostrzegawczy w postaci e-maila wysyłanego do jednego lub kilku użytkowników podłączonych do systemu lub może uruchomić urządzenia nadające sygnały dźwiękowe lub świetlne?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

41 Na wstępie należy przypomnieć, że zadanie Trybunału związane ze skierowanym do niego odesłaniem prejudycjalnym w zakresie klasyfikacji taryfowej polega przede wszystkim na wyjaśnieniu sądowi krajowemu kryteriów, których zastosowanie pozwoli mu na prawidłową klasyfikację spornych towarów w ramach CN, a nie na dokonaniu tej klasyfikacji przez Trybunał, tym bardziej że Trybunałowi nie

zawsze są znane wszystkie niezbędne w tym celu dane. Zatem sąd krajowy wydaje się w każdym wypadku być w sytuacji bardziej dogodnej do dokonania tej klasyfikacji (zob. wyrok Łukoil Neftohim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, pkt 27).

42 Sąd odsyłający będzie więc musiał dokonać klasyfikacji towarów będących przedmiotem postępowania głównego w świetle odpowiedzi udzielonych przez Trybunał na przedłożone mu pytanie.

43 W celu udzielenia sądowi odsyłającemu użytecznej odpowiedzi należy przede wszystkim podkreślić, że po pierwsze, jak wynika z pkt 13 niniejszego wyroku, ogólne reguły interpretacji CN stanowią, iż klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów, natomiast tytuły sekcji, działów lub poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne.

44 Po drugie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (zob. wyrok Łukoil Neftohim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo).

45 Co się tyczy not wyjaśniających do HS, należy dodać, że mimo iż brak im mocy wiążącej, stanowią one ważne środki służące zapewnieniu jednolitego stosowania Wspólnej taryfy celnej oraz jako takie dostarczają pomocnych wskazówek do jej interpretacji (zob. podobnie wyroki: Kloosterboer Services, C-173/08, EU:C:2009:382, pkt 25; Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, pkt 28). To samo dotyczy not wyjaśniających do CN (zob. podobnie wyroki: Develop Dr. Eisbein, C-35/93, EU:C:1994:252, pkt 21; a także British Sky Broadcasting Group i Pace, C-288/09 i C-289/09, EU:C:2011:248, pkt 92).

46 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający w istocie dąży do ustalenia, do jakiej pozycji CN, czyli 8517, 8521, 8531 czy 8543, należy zaklasyfikować towar taki jak towar pod nazwą „videomultiplexer” będący przedmiotem postępowania głównego.

47 W tym zakresie z samego brzmienia pozycji CN 8517, 8521, 8531 i 8543 i dotyczących ich not wyjaśniających wynika, że decydująca dla zaklasyfikowania danego towaru do jednej z tych pozycji jest jego funkcja.

48 Pozycje te opisują bowiem w szczególny sposób funkcje, jakie pełnią towary nimi objęte. Pozycja CN 8517 odnosi się zatem w szczególności do „aparatur[y] do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych”, w tym aparatury „do komunikacji w sieci bezprzewodowej”. Pozycja CN 8521 obejmuje „aparatur[ę] do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku, nawet [również] z wbudowanym urządzeniem do odbioru sygnałów wizyjnych i dźwiękowych”. Pozycja CN 8531 obejmuje „aparatur[ę] do sygnalizacji dźwiękowej lub wzrokowej (na przykład dzwonki, syreny, tablice sygnalizacyjne, urządzenia alarmowe przeciwwłamaniowe lub przeciwpożarowe)”. Co się tyczy pozycji CN 8543, obejmuje ona „elektryczne maszyny i urządzenia wykonujące indywidualną funkcję, nie wymienione ani nie włączone gdzie indziej w dziale [CN 85]”.

49 W niniejszym wypadku bezsporne jest, że „videomultiplexer” pełni trzy różne funkcje.

50 Z opisu dokonanego przez sąd odsyłający i powtórzonego w pkt 28–31 niniejszego wyroku wynika bowiem, że „videomultiplexer” zapewnia zapis lub odtwarzanie obrazu i dźwięku, która odpowiada brzmieniu pozycji CN 8521.

51 „Videomultiplexer” pełni też funkcję alarmu, taką jak opisana w pkt 32 niniejszego wyroku, która odpowiada brzmieniu pozycji CN 8531 .

52 „Videomultiplexer” pozwala ponadto na przekazywanie i odbiór danych w sieci, czego opis dokonany w pkt 33 niniejszego wyroku odpowiada z kolei brzmieniu pozycji CN 8517 .

53 Uwaga 3 do sekcji XVI CN, do której należą pozycje CN 8517, 8521 i 8531, przewiduje, że „maszyny zaprojektowane do wykonywania dwóch lub więcej funkcji wzajemnie się uzupełniających lub funkcji alternatywnych należy klasyfikować tak, jakby składały tylko z tej części składowej lub jako będące wyłącznie tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową”.

54 W niniejszym przypadku odpowiednio z pkt 24 i 25 niniejszego wyroku wynika, że po pierwsze, G. E. Security na stronie internetowej przedstawia „videomultiplexer” jako „cyfrowy rejestrator transmisji wideo”, a po drugie, że „videomultiplexer” jest sprzedawany wyłącznie przedsiębiorstwom wyspecjalizowanym w sprzedaży instalacji zabezpieczających i systemów nadzoru.

55 Z tych okoliczności oraz z opisu „videomultiplexera” podanego przez sąd odsyłający, tak jak przedstawiony jest on w pkt 24–33 niniejszego wyroku, wynika, że główną funkcją „videomultiplexera”, w kontekście jego obiektywnych cech i właściwości oraz przeznaczenia, jest zapis lub odtwarzanie obrazu i dźwięku w ramach systemu ochrony i nadzoru.

56 Jak podnoszą rząd niderlandzki i Komisja, pozostałe funkcje, jakie może pełnić „videomultiplexer”, czyli funkcje alarmowe i sieciowe, stanowią jedynie funkcje pomocnicze, przeznaczone do polepszenia funkcjonowania systemu, do którego podłączony jest „videomultiplexer”.

57 Wynika z tego, iż CN należy interpretować w ten sposób, że towar taki jak towar o nazwie „videomultiplexer” będący przedmiotem postępowania głównego, z zastrzeżeniem oceny przez sąd odsyłający wszystkich dostępnych mu okoliczności faktycznych, należy zaklasyfikować do pozycji CN 8521 .

58 Stwierdzenia tego nie podważają uwagi 2 i 4 do sekcji XVI CN.

59 Z orzecznictwa Trybunału wynika bowiem, że uwaga 2 do sekcji XVI CN ma zastosowanie tylko do klasyfikacji taryfowej „części maszyn” (zob. wyrok Data I/O, C-297/13, EU:C:2014:331, pkt 34).

60 Ponieważ pojęcie „części” w rozumieniu powyższej uwagi nie jest przez tę uwagę zdefiniowane, w interesie spójnego i jednolitego stosowania Wspólnej taryfy celnej Trybunał jest zobowiązany nadać temu pojęciu jedną wspólną definicję dla wszystkich działów CN (zob. podobnie wyroki: HARK, C-450/12, EU:C:2013:824, pkt 37; Rohm Semiconductor, C-666/13, EU:C:2014:2388, pkt 44).

61 Z orzecznictwa Trybunału dotyczącego pozycji CN 8473 i uwagi 2 lit. b) do jej sekcji XVI wynika, że pojęcie „części” zakłada obecność całości, dla której funkcjonowania części te są niezbędne (zob. podobnie wyrok Rohm Semiconductor, C-666/13, EU:C:2014:2388, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo).

62 Aby móc zaklasyfikować towar jako „część”, nie wystarczy więc wykazać, że bez tego towaru maszyna nie jest w stanie spełniać zadań, do których jest przeznaczona. Należy jeszcze ustalić, czy mechaniczne lub elektryczne funkcjonowanie danej maszyny zależy od obecności wspomnianego towaru (zob. wyrok Rohm Semiconductor, C-666/13, EU:C:2013:824, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).

63 W niniejszym przypadku, jak wynika z pkt 26 niniejszego wyroku, „videomultiplexer” jest wykorzystywany w ramach instalacji do zabezpieczania lub nadzoru nad budynkami, a konkretniej stanowi on element zamkniętego systemu nadzoru wideo.

64 Jak podnoszą rząd niderlandzki i Komisja, system taki może również funkcjonować bez „videomultiplexera”. Aparatura wykrywająca, która jest używana w ramach tego systemu, może bowiem wypełniać swą funkcję bez obecności „videomultiplexera”. Ponadto funkcjonowanie mechaniczne i elektryczne tej aparatury nie jest zależne od obecności „videomultiplexera”.

65 W konsekwencji „videomultiplexer” nie może być uważany za „część maszyny” w rozumieniu uwagi 2 do sekcji XVI CN. Uwaga ta nie ma zatem znaczenia dla klasyfikacji tego towaru w CN.

66 W odniesieniu do uwagi 4 do sekcji XVI CN należy stwierdzić, że zgodnie z jej brzmieniem ma ona zastosowanie wyłącznie do „maszyn[y] (włączając kombinację [w tym kombinacji] maszyn), [która] składa się z poszczególnych elementów […] przeznaczonych do wspólnego pełnienia ściśle określonej funkcji”.

67 Nota wyjaśniająca do HS dotycząca uwagi 4 do sekcji XVI HS, która ma identyczne brzmienie jak uwaga 4 do sekcji XVI CN, wskazuje, że wyrażenie „przeznaczone do wspólnego pełnienia ściśle określonej funkcji” obejmuje wyłącznie maszyny i połączenia maszyn przeznaczone zasadniczo do wykonania funkcji ściśle określonej dla jednostki funkcjonalnej jako całości, a więc wyklucza maszyny lub urządzenia spełniające funkcje pomocnicze, które nie biorą udziału w funkcji tej całości.

68 Ta nota wyjaśniająca stwierdza, że nie spełniają warunków określonych w uwadze 4 do sekcji XVI HS, a zatem w identycznej uwadze dotyczącej CN, zamknięte systemy nadzoru wideo składające się z kombinacji różnej ilości kamer telewizyjnych i monitorów wideo połączonych kablami koncentrycznymi ze sterownikiem, przełącznikami, łącznicami akustycznymi lub odbiornikami akustycznymi i ewentualnie maszynami do automatycznego przetwarzania danych (do zapamiętywania danych) lub rejestratorami wideo (do nagrywania obrazów).

69 Natomiast zostało już w pkt 26 i 63 niniejszego wyroku stwierdzone, że „videomultiplexer” stanowi element takiego zamkniętego systemu nadzoru wideo. Uwaga 4 do sekcji XVI CN nie jest zatem istotna do zaklasyfikowania takiego towaru w CN.

70 Należy wreszcie odrzucić tezę bronioną przez G. E. Security, zgodnie z którą „videomultiplexer” należy zaklasyfikować do pozycji CN 8543 .

71 Z lektury brzmienia owej pozycji wynika bowiem, że obejmuje ona „elektryczne maszyny i urządzenia wykonujące indywidualną funkcję, nie wymienione ani nie włączone gdzie indziej w dziale [CN 85]”. Zatem zaklasyfikowanie produktu do tej pozycji jest możliwe tylko wtedy, gdy nie można go zaklasyfikować do innej pozycji działu 85. Tymczasem z pkt 57 niniejszego wyroku wynika, że nie ma to miejsca w postępowaniu głównym.

72 Biorąc pod uwagę całość powyższych rozważań, na pytanie należy odpowiedzieć, iż CN należy interpretować w ten sposób, że towar taki jak towar pod nazwą „videomultiplexer” będący przedmiotem postępowania głównego, z zastrzeżeniem oceny przez sąd odsyłający wszystkich dostępnych mu okoliczności faktycznych, należy zaklasyfikować do pozycji CN 8521 .

W przedmiocie kosztów

73 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie Nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że towar taki jak towar pod nazwą „videomultiplexer”

będący przedmiotem postępowania głównego, z zastrzeżeniem oceny przez sąd odsyłający wszystkich dostępnych mu okoliczności faktycznych, należy zaklasyfikować do pozycji 8521 tej nomenklatury.

Podpisy